

DECIZIA NR. 3331

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice -Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice- Serviciul Evidenta pe Platitor Persoane Fizice prin adresa, inregistrata la D.G.R.F.P. cu privire la contestatia formulata de catre PF.

PF formuleaza contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere prin care organele fiscale au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale accesorii care se compun din:

- dobanzi aferente impozitului pe venit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit;

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, avand in vedere ca actul administrativ fiscal a fost comunicat contestatoarei in data de 17.10.2017 , conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul contestatiei iar contestatia a fost inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice, conform stampilei registraturii acestei institutii aplicata pe contestatie, aflata in original la dosarul cauzei.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268, art.269 si art.270 alin.(1) si art.272 alin.(2) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala,cu modificarile si completarile ulterioare, D.G.R.F.P. -Serviciul Solutionare Contestatii 2 este investita legal sa solucioneze contestatia formulata de catre PF.

I. Prin contestatia inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice PF solicita anulara Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere prin care organele fiscale au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, din urmatoarele motive:

Prin Raportul de inspectie fiscala, s-a retinut faptul ca sotul PF a declarat in mod eronat la organul fiscal teritorial toate veniturile din inchirierea bunurilor imobile in numele sau in timp ce legea prevede ca distribuirea venitului net realizat din inchirieri se face conform cotelor de participare (50% pentru fiecare din cei doi membrii sot/sotie).

PF arata ca organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributiile sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice au stabilit in sarcina sa impozit pe venit;Sustine ca nu a contestat acest act administrativ fiscal pe motiv ca sumele stabilite de plata in sarcina sa au fost diminuate cu sumele stabilite de plata in sarcina sotului acesteia.

Contestatoarea considera ca bugetul de stat nu a fost prejudiciat deoarece sumele stabilite de plata au fost achitate de sotul acesteia.

Astfel considera ca, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de este netemeinica si nelegala si pentru urmatoarele considerente:

-modul de declarare a veniturilor din inchiriere a fost impus implicit prin actiunile si documentele emise de organul fiscal.

-contractele de inchiriere in baza carora s-au obtinut aceste venituri au fost

inregistrate la organul fiscal care a emis decizii de impunere pentru plati anticipate exclusiv pe numele sotului PF; toate declaratiile anuale de venit au fost depuse pe numele sotului iar platile s-au efectuat pe CNP -ul acestuia.

Contestatoarea considera ca organul de inspectie fiscala a retinut o deficianta in sarcina organului fiscal si nu in sarcina sa sau a sotului acesteia ; aceasta sustine ca prin adresa a solicitat organului fiscal indreptarea erorii referitoare la emiterea de decizii de impunere exclusiv pe numele sotului si reemiterea , asa cum a stabilit organul de inspectie fiscala , pe numele amandurora in functie de cotele detinute din imobilele inchiriate.

Astfel, considera ca obligatiile fiscale accesorii calculate prin decizia contestata nu sunt rezultatul neplatii impozitelor datorate bugetului de stat ci a unor deficiente procedurale care trebuiesc remediate de organul fiscal, motiv pentru care solicita admiterea contestatiei si anulara actului administrativ fiscal contestat.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina PF obligatii fiscale accesorii, care se compun din:

- dobanzi aferente impozitului pe venit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit;

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, accesoriile au fost calculate astfel:

-dobanzi calculate pe perioada 15.09.2013-18.09.2017 aferente debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere ;

-penalitati de intarziere calculate pe perioada 15.09.2013-18.09.2017 aferente debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere;

-dobanzi calculate pe perioada 27.07.2017-18.09.2017 aferente debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din strainatate de persoanele fizice pe anul 2016;

-dobanzi calculate pe perioada 27.07.2017-18.09.2017 aferente debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din strainatate de persoanele fizice pe anul 2016;

III. Luand in considerare constatarile fiscale, sustinerile contestatoarei, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

1. Referitor la accesoriile stabilite de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, contestate de catre PF, **cauza supusa solutionarii este daca contestatoarea datoreaza bugetului de stat obligatiile fiscale accesorii, stabilite de organul fiscal prin actul administrativ fiscale contestat asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributiile sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice, in conditiile in care actul administrativ fiscal prin care s-a stabilit debitul de plata nu a fost contestat.**

In fapt, pe perioada 15.09.2013-18.09.2017, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina PF, dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitului reprezentand impozit pe venit, individualizat de plata prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributiile sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice.

Accesoriile au fost stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile art.98 lit.c) si art.173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin contestatia formulata, contestatoarea solicita anulara actului administrativ fiscal contestat pe motiv ca debitul stabilit suplimentar de plata prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributiile sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice asupra caruia au fost calculate accesoriile, a fost achitat de catre sotul acesteia.

PF sustine ca modul de declarare a veniturilor din inchiriere a fost impus implicit prin actiunile si documentele emise de organul fiscal, contractele de inchiriere in baza carora s-au obtinut aceste venituri au fost inregistrate la organul fiscal care a emis decizii de impunere pentru plati anticipate exclusiv pe numele sotului; toate declaratiile anuale de venit au fost depuse pe numele sotului iar platile s-au efectuat pe CNP -ul acestuia.

In drept, pe perioada 25.01.2011-31.12.2015, devin incidente prevederile art.119, art.120 si art.120¹ din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

-art.119

1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.

(3) Dobânzile si penalitatile de întârziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

-art.120

“(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]”

-pe perioada 15.09.2013-28.02.2014

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

-pe perioada 01.03.2014-31.12.2015

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

-art.120¹

“(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de întârziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

“(2) Nivelul penalitatii de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor.”

Pe perioada 01.01.2016-18.09.2017, sunt incidente prevederile art.173, art.174 si art.176 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

-art.173

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor fiscale principale, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de întârziere.”

-art.174

“(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

-art.176

“(1) Penalitatile de întârziere se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pâna la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozitiile art. 174 alin. (2) - (4) si art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzator.

(2) Nivelul penalitatii de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlatura obligatia de plata a dobânzilor.”

Din prevederile legale mai sus enuntate, se retine ca, pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale, contribuabilul datoreaza bugetului de stat dobanzi si penalitati de intarziere.

De asemenea, se retine ca dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar de plata.

Analizand documentele existente la dosarul contestatiei in raport de sustinerile contestatoarei si prevederile legale aplicabile speței se retin urmatoarele:

Prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributi sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala din cadrul A.J.F.P. au stabilit suplimentar de plata , in sarcina PF , pe perioada 2012-2015, impozit pe venit .

Din Raportului de inspectie fiscala, existent in copie la dosarul contestatiei se retine ca, urmare verificarii perioadei 2012-2015, cu privire la impozitul pe venit, organele de inspectie fiscala au constatat ca asocierea de persoane fizice sot/sotie nu a depus declaratia anuala de venit pentru asocierile fara personalitate juridica si entitatile supuse regimului transparentei fiscale -cod 204, incalcand prevederile art.86 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile coroborat cu punctul 186 din H.G. Nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, in vigoare pe aceasta perioada.

De asemenea, s-a constatat ca membru asociat PF nu a depus declaratia privind veniturile realizate din Romania-cod 200, incalcand prevederile art.83 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare , OMFP nr.233/2011 pentru aprobarea modelului si continutului unor formulare prevazute la titlul III din Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Din Raportul de inspectie fiscala, referitor la veniturile realizate de asocierea de persoane fizice sot/sotie, pe anul 2012 se retine ca asociatia a obtinut venituri din inchirierea unui numar cuprins intre 16-20 de bunuri imobile apartamente conform contractelor de inchiriere inregistrate la organul fiscal teritorial, care au fost declarate de

catre sot prin declaratia anuala de venit cod 200 pe anul 2012 la categoria venituri din cedarea folosintei bunurilor.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca asocierea de persoane fizice sot/sotie a obtinut venituri si din incasarea ratelor rezultate din vanzarea a 3 apartamente si 3 boxe in anul 2011 respectiv vanzarea a trei boxe, incasate integral in anul 2012 ,veniturile incasate din aceste operatiuni fiind de.. lei.Aceste venituri nu au fost declarate de catre contribuabil astfel ca, organele de inspectie fiscala au majorat veniturile impozabile aferente anului 2012 cu suma de... lei.

Totodata, organele de inspectie fiscala au verificat si cheltuielile deductibile fiscal si au constatat ca pe anul 2012, contribuabilul nu a declarat cheltuielile deductibile fiscal, astfel ca au majorat cheltuielile deductibile fiscal cu suma de... reprezentand amortizare calculata corect de catre contribuabil dar nedeclarata.

Urmare stabilirii suplimentare de venituri impozabile si majorarii cheltuielilor deductibile , organele de inspectie fiscala pe anul 2012 au stabilit un venit net mai mare decat venitul net declarat de catre sot, pe anul 2012.

Din Raportul de inspectie fiscala rezulta ca venitul net ,determinat de organul de inspectie fiscala, se distribuie celor doua persoane fizice sot/sotie in cote de 50% avand in vedere faptul ca ambii soti sunt coproprietari in cote indivize asupra imobilelor instrainate prin vanzare respectiv inchiriere.

De asemenea, pe anul 2012, organele de inspectie fiscala au recalculat impozitul pe venit datorat de catre sot si au stabilit diferenta in minus de impozit pe venit; pentru PF, organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe venit in plus (de plata) asupra venitului net, nedeclarat.

Totodata din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca, pe perioada 2012-2015, in sarcina sotului organele de inspectie fiscala au stabilit diferenta de impozit pe venit de plata iar in sarcina PF, impozitul pe venit de plata.

Din documentele existente la dosarul cauzei precum si sustinerile contestatoarei se retine ca, Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributi sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice emisa in baza Raportului de inspectie fiscala, prin care s-au stabilit obligatiile fiscale principale in sarcina PF, nu a fost contestata de catre aceasta.

Prin urmare, PF si-a insusit debitul ca datorat bugetului de stat.

Potrivit prevederilor legale mai sus enuntate, pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale, contribuabilul datoreaza bugetului de stat dobanzi si penalitati de intarziere.

In conditiile in care, s-a constatat ca *PF* nu a achitat bugetului de stat impozitul pe venit pe anul 2012 , se retine ca in mod legal, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit in sarcina PF, pe perioada 15.09.2013-18.09.2017, prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, aferente debitului datorat bugetului de stat si neachitat la termenul de scadenta.

Argumentul contestatoarei potrivit caruia debitul stabilit suplimentar de plata prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit si contributi sociale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane fizice asupra caruia au fost calculate accesoriile, a fost achitat de catre sotul acesteia, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei in conditiile in care din fisa "Situatia analitica debite plati solduri" pe anul 2012 nu rezulta ca sotul ar fi efectuat plati suplimentare privind impozitul pe venituri din cedarea folosintei bunurilor si ar exista o suprasolvire.

Din fisa pe platitor rezulta ca sotul a achitat impozitul pe venit conform declaratiei privind venitul realizat pe anul 2012.

Mai mult, urmare verificarii fiscale organele de inspectie fiscala, pe anul 2012, au recalculat impozitul pe venit datorat de catre sot si au stabilit o diferenta de impozit pe venit in minus insa pe perioada 2012-2015, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina acestuia diferenta de impozit pe venit in plus (de plata).

Verificand situatia fiscala a sotului din evidenta de platitor s-a constatat ca numai in anul 2017, acesta figureaza cu suprasolvire la impozitul pe venit din activitati independente.

In conditiile in care persoanele fizice sot/sotie, asociate, nu au depus declaratia anuala de venit pentru asocierile fara personalitate juridica si entitatile supuse regimului transparentei fiscale -cod 204 si mai mult membru asociat PF nu a depus declaratia privind veniturile realizate din Romania-cod 200, nu se poate retine vina organului fiscal ca acesta ar fi stabilit obligatiile fiscale in mod eronat.

In speta nu poate fi vorba de o eroare materiala care ar trebuie indreptata de organul fiscal in conformitate cu prevederile art.53 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala in conditiile in care actele administrativ fiscale au fost emise conform declaratiilor anuale de venit depuse pe proprie raspundere de catre sot la organul teritorial.

Potrivit prevederilor art.93 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(2) Creantele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declaratie de impunere, în conditiile art. 95 alin. (4) si art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Iar la art.94 si art.95 din acelasi act normativ se prevede:

-art.94

“(1) Cuantumul creantelor fiscale se stabileste sub rezerva verificarii ulterioare, cu exceptia cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspectii fiscale sau a unei verificari a situatiei fiscale personale.”

-art.95

“(4) Declaratia de impunere întocmita potrivit art. 102 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare, si produce efectele juridice ale înstiintarii de plata de la data depunerii acesteia.”

Prin urmare, pe perioada 2012-2015, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. au stabilit impozitul pe venit in sarcina sotului in baza declaratiilor de impunere depuse pe proprie raspundere de catre acesta, la organul fiscal teritorial.

Ulterior, verificand perioada 2012-2015, organele de inspectie fiscala au constatat ca persoanele fizice sot/sotie, asociate, nu au depus declaratia anuala de venit pentru asocierile fara personalitate juridica si entitatile supuse regimului transparentei fiscale -cod 204 si de asemenea membru asociat PF nu a depus declaratia privind veniturile realizate din Romania-cod 200 si nu a achitat bugetului de stat impozitul pe venit aferent veniturilor realizate pe perioada verificata.

Dupa cum am aratat si mai sus, PF nu a contestat impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala.

Potrivit prevederilor legale mai sus enuntate dobanzile si penalitatile de intarziere reprezinta masura accesorie in raport de debitul stabilit suplimentar de plata iar , in

speta, PF si-a insusit impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de catre organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala

Astfel se retine ca, aceasta datoreaza bugetului de stat si dobanzile si penalitatile de intarziere calculate pe perioada 15.09.2013-18.09.2017 asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere, in conditiile in care acesta nu a fost achitat la termenul de scadenta.

In consecinta, avand in vedere prevederile legale enuntate precum si faptul ca argumentele prezentate de catre contestatoare nu sunt de natura sa modifice actul administrativ fiscal contestat, luand in considerare principiul de drept potrivit caruia "accesorium sequitur principale" in speta se vor aplica prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, în totalitate sau în parte, ori respinsa.

coroborat cu prevederile pct.11.1 din Ordinul nr.3741/2015 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, care dispune:

"Contestatia poate fi respinsa ca:

"a) neîntemeiata, în situatia în care argumentele de fapt si de drept prezentate în susținerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;"

si se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de catre PF cu privire la dobanzile si penalitatile de intarziere calculate pe perioada 15.09.2013-18.09.2017 asupra debitului individualizat de plata prin Decizia de impunere, stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere.

2.Referitor la accesoriile stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, contestate de catre PF ;

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.R.F.P. - Serviciul Solutionare Contestatii 2 se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulata de catre PF impotriva accesoriilor in conditiile in care aceasta contesta in totalitate Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, inasa referitor la aceste accesorii nu prezinta motivele de fapt si de drept pentru care intelege sa le conteste.

In fapt,din anexa la Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere rezulta ca au fost calculate, pe perioada 27.07.2017-18.09.2017, dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitului individualizat de plata prin actul administrativ fiscal.

Din documentele existente la dosarul cauzei se retine ca, debitul reprezinta impozit pe venit pe anul 2016, stabilit de organul fiscal prin Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate din strainatate de persoana fizice pe anul 2016.

PF contesta in totalitate obligatiile fiscale accesorii stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere inasa cu privire la dobanzile si penalitatile de intarziere nu prezinta niciun argument in

sustinerea contestatiei.

In aceste conditii, in speta se vor aplica prevederile art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit caruia:

"(1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.

La pct.2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.3741/2015, se precizeaza:

" Organul de solutionare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

In speta, sunt incidente prevederile pct.11.1 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.3741/2015, care dispun:

"Contestatia poate fi respinsa ca:

b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;"

Din dispozitiile legale mai sus citate, se retine faptul ca, contestatia trebuie sa cuprinda motivele de fapt si de drept, precum si dovezile pe care se întemeiaza aceasta, in caz contrar contestatia va fi respinsa ca nemotivata.

Prin contestatia formulata contestatoarea nu prezinta motivele de fapt si de drept pentru care intelege sa conteste si dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, desi solicita anulara in totalitate a actului administrativ fiscal contestat.

Astfel, in speta sunt incidente si prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, care stipuleaza:

"(1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii."

Potrivit doctrinei, se retine ca inca din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit caruia cel ce afirma o pretentie in justitie trebuie sa o dovedeasca, regula traditionala exprimata prin adagiul latin "actor incumbit probatio", principiu consfintit de art.249 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedura civila, republicata potrivit caruia: "*Cel care face o sustinere în cursul procesului trebuie sa o dovedeasca, în afara de cazurile anume prevazute de lege.*"

si art.250 din acelasi act normativ, potrivit caruia " *Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrieri[...]*"

Aceste prevederile legale se coroboreaza cu prevederile art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"(1) Contribuabilul/Platitorul are sarcina de a dovedi actele si faptele care au stat la baza declaratiilor sale si a oricaror cereri adresate organului fiscal."

Avand in vedere prevederile legale mai sus enuntate se retine ca, contestatorul este cel care invoca in sprijinul pretentiilor sale starea de fapt, afirmand o pretentie in procedura administrativa, astfel ca, sarcina probei revine contestatorului.

Sarcina probei nu implica un drept al contestatorului ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invoca o pretentie in cadrul caii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinand respingerea contestatiei.

In consecinta, avand in vedere prevederile legale enuntate precum si faptul ca PF nu aduce argumente privind starea de fapt si de drept cu privire la accesoriile stabilite pe perioada 27.07.2017-18.09.2017, asupra debitului reprezentand impozit pe veniturile realizate din strainatate in anul 2016, neachitat la termenul de scadenta , organul de solutionare a contestatiei nu se poate substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt si de drept pentru care acesta contesta si aceste accesorii stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere , motiv pentru care in conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare si pct.11.1 lit.b) din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, aprobate prin Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.3741/2015, mai sus enuntate, se va respinge ca nemotivata contestatia formulata de catre PF cu privire la dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite de plata prin Decizia referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.279 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se,

DECIDE

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de catre PF, inregistrata la D.G.R.F.P., impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, cu privire la obligatiile fiscale accesorii care se compun din:

- dobanzi aferente impozitului pe venit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit;

2.Respingerea ca nemotivata a contestatiei formulata de catre PF, inregistrata la D.G.R.F.P., impotriva Deciziei referitoare la obligatiile fiscale accesorii reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere, cu privire la obligatiile fiscale accesorii , care se compun din:

- dobanzi aferente impozitului pe venit;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe venit;

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind Contenciosul administrativ.